

Література

1. Багмет М. О. Історія та практика державного управління і місцевого самоврядування в Україні / М. О. Багмет, В. М. Ємельянов. – Миколаїв: Видавництво МДГУ. – 2006. – 292 с. – II том.
2. Конституція України // Відомості Верховної Ради. – 1996. – №30. – Ст. 141.
3. Концепція реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://civil-rada.in.ua/?p=477>
4. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України // Відомості Верховної Ради.–1997. – №24. – Ст. 170.

УДК 342.95:343.137.5 (043.2)

Безпальча О. О., Ярошук М. О., студентки,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

Сьогодні адміністративна відповідальність є найпоширенішим видом юридичної відповідальності в правовій системі України. На даний час заходами адміністративної відповідальності захищається значний масив суспільних відносин, що складаються переважно в управлінській сфері, у тому числі у сфері охорони громадського порядку та громадської безпеки, у сфері боротьби з різними правопорушеннями на транспорті, у тому числі в галузі цивільної авіації [3, с. 8.34]. Що до останньої, то вона широко застосовується з метою належного дотримання встановлених правил поведінки, забезпечення громадського порядку та громадської безпеки на об'єктах цивільної авіації. Безпека в авіаційній галузі на сьогодні набуває важливого значення, адже все частіше трапляються інциденти, спричинені так званим «людським фактором», у тому числі порушенням норм в сфері авіаційної діяльності. Відповідальність за адміністративні правопорушення на транспорті містить глава 10 КУпАП, яка називається «Адміністративні правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку». У ній згруповано більш як сорок різновидностей правопорушень на транспорті, у тому числі у галузі повітряного транспорту.

Важливо відмітити те, що диспозиції багатьох норм, які передбачають адміністративну відповідальність у галузі повітряного транспорту – як і у всіх інших транспортних галузях, є бланкетними, що зумовлює необхідність

врахування різних норм технічного характеру, які діють на тих чи інших видах транспорту. Видовим об'єктом проступків у галузі повітряного транспорту є відносини, що складаються в процесі нормального функціонування авіаційних підприємств, установ та інших об'єктів цивільної авіації, підтримання встановленого порядку управління в цій галузі, дотримання в ній різноманітних правил забезпечення безпеки цивільної авіації [3, с. 8-35]. Повітряний кодекс України безпеку авіації визначає як стан галузі цивільної авіації, за якого ризик завдання збитків людям чи майну знижується до прийнятного рівня у результаті безперервного процесу визначення рівня небезпеки і керування ним та утримується на такому рівні, або знижується далі, у сферах безпеки польотів, авіаційної безпеки, охорони навколишнього природного середовища, економічної безпеки та інформаційної безпеки [2, ст. 1]. З об'єктивної сторони адміністративні проступки в галузі повітряного транспорту характеризуються здебільшого активними протиправними діями, що виражаються в порушенні встановлених у цій галузі правил, пов'язаних із забезпеченням безпеки цивільної авіації. Окремі з таких проступків можуть вчинятися і у формі протиправної бездіяльності (наприклад, невиконання певних правил щодо безпеки польотів, правил пожежної безпеки та ін.). Для окремих проступків цієї групи суттєве значення має місце вчинення протиправних дій (наприклад, порушення правил поведінки на повітряному судні (ст.112 КУпАП); час (наприклад вчинення порушення підчас перебування повітряного судна в польоті), знаряддя (окремі предмети, вантажі, маркірувальні знаки, пристрої, піротехнічні вироби та ін.)

Суб'єктами адміністративних проступків у галузі повітряного транспорту є фізичні осудні особи, що досягли 16-річного віку. Серед них виділяють і спеціальні суб'єкти: неповнолітніх, військовослужбовців та інших осіб, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів, посадових осіб, спеціалістів у галузі повітряного транспорту.

З суб'єктивної сторони адміністративним проступкам у цій галузі властиві змішані форми вини. Водночас важливо відмітити те, що здебільшого тут переважає необережність.

Справи про правопорушення у сфері цивільної авіації уповноважене розглядати широке коло суб'єктів (посадові особи різних органів повітряного транспорту, органів внутрішніх справ на повітряному транспорті, органів державного пожежного нагляду, адміністративні комісії при виконавчих органах місцевих рад, суди та ін.), що ускладнює їх розгляд.

За вчинення адміністративних правопорушень у галузі повітряного транспорту застосовується здебільшого таке адміністративне стягнення, як

штраф. І лише інколи – попередження і як додаткові адміністративні стягнення в окремих випадках – оплатне вилучення або конфіскація небезпечних речовин і предметів.

Одним із недоліків Кодексу про адміністративні правопорушення є те, що в ньому не передбачено адміністративної відповідальності юридичних осіб за правопорушення у сфері цивільної авіації. Водночас Повітряний кодекс України зазначає, що суб'єктами правопорушень у сфері цивільної авіації є як фізичні, так і юридичні особи. Тож дана колізія норм повинна бути врегульована внесенням відповідних змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Література

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення: чинне законодавство зі змінами і допов. станом на 1 вересня 2013 року. – К. : ПАЛИВОДА А. В., 2013. – 284 с.

2. Повітряний кодекс України від 19.05.2011 № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – №48-49. – Ст. 536.

3. Гончарук С. Т. Адміністративна відповідальність за правопорушення в галузі повітряного транспорту / С. Т. Гончарук // Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Авіа-2003» – С.8.34-8.37.

УДК 336.22.02(043.2)

Вінніченко В. В., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Пивовар Ю. І., к.ю.н., доцент

ОПОДАТКУВАННЯ ВИКИДІВ В АТМОСФЕРНЕ ПОВІТРЯ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Проблема забруднення навколишнього середовища та глобального потепління зумовила ідею глобального екологічного оподаткування, на основі якої виникли податкові ініціативи Євросоюзу з уведення глобальних податків на викиди вуглецю, паливо й авіаперевезення.

Перевагами податку на викиди вуглецю є як висока фіскальна ефективність, так і можливість його використання як інструмента впливу на рівень споживання корисних копалин. Необхідність сплати цього податку має спонукати до використання альтернативних відновлювальних джерел енергії, відтак зменшуватиметься шкідливий вплив викидів вуглецю на клімат планети. Податок на авіаційне паливо або на авіаперевезення також розглядається в контексті зміни клімату. Незважаючи на те, що